



Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS EKSTRA"

Naujienlaiškis Nr. 126

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- [Kalėdų šventė Visagine](#)
- [Advento vakaras Kaune, Šančiuose](#)
- [Kalėdinė vaikų šventė](#)
- [Mūsų ilgamečiai ambasadoriai Vokietijoje](#)
- [Malda už persekiojamus krikščionis](#)
- [Viltis neramiam pasauliui](#)
- [Bernardo Brazdžionio eilėraštis](#)
- [Sentencijos](#)

Kalėdų šventė Visagine

Kelionė iš Kauno į Visaginą pirmąją Kalėdų dieną buvo nelengva: vietomis snigo ir kelias buvo slidus. Pakeliui matėme ne vieną lengvąjį automobilį ar vilkiką, nuvažiavusius nuo kelio ir gulinčius griovyje. Tačiau į Visagino baptistų bažnyčią atvykome laiku. Broliai ir seserys jau rinkosi į šventines pamaldas.

Po bendros giesmės ir maldos buvo juntamas Dievo Dvasios artumas. Pamaldų metu buvo skelbiamas Dievo Žodis, susirinkusieji giedojo šlovinimo giesmes. Buvo deklamuojami eilėraščiai, o vaikai su dideliu entuziazmu pasakojo apie Kristaus gimimą. Žinia apie gimusį Kūdikį ir Jo atėjimo tikslą išgelbėti pasaulį nuo pražūties skambėjo per visas pamaldas.

Pagrindinė mano pamokslo mintis buvo ta, kad Jėzus Kristus tapo vieninteliu keliu, vedančiu pas Dievą į amžinybę. Taip pat pasidalinau apie mūsų Sąjungos gyvenimą, veiklą ir ateities viziją. Pristačiau Maldos savaitę, kurioje dalyvauti pakviestos visos Lietuvos baptistų bendruomenės. Pradėję naujus metus galime melstis vieni už kitus.

Po pamaldų dar nesiskirstėme ir bendravome prie šventiško stalo. Buvimas kartu suteikia ir džiaugsmą, ir Dievo artumą, tad visi buvo padrąsinti ir atgaivinti. Buvo taip gera, jog nesinorėjo skirstytis, tačiau mūsų laukė ilga kelionė atgal į namus.



Pamaldų metu



Jaunųjų balsai

*Vladimiras Sereda,
Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos pirmininkas*

Advento vakaras Kaune, Šančiuose

Gruodžio 18 d. mūsų bendruomenės maldos namuose buvo surengtas Advento vakaras, skirtas pagyvenusiems ir vienišiams žmonėms.

Šiuo pandemijos laikotarpiu daugelis žmonių neturi galimybės bendrauti ir jaučiasi vieniši, todėl vienas iš pagrindinių šio vakaro tikslų buvo sukurti susirinkusiems aplinką, kurioje jie galėtų bendrauti, giedoti, dalytis liudijimais iš savo gyvenimo ir pajusti šventinę nuotaiką, dėmesį ir meilę.

Vakaro metu buvo dalijamasi mintimis iš Šventojo Rašto apie tai, kad Viešpats niekada nepalieka savo vaikų vienu. Renginio dalyviams pastorius Vladimiras linkėjo pasitikėti Dievu, nebijoti ateities, bendrauti, branginti ir palaikyti vienas kitą. Pastorius Franco iš Filipinų papasakojo, kaip jų kultūroje yra gerbiami vyresni žmonės ir kokios ten yra paplitusios tradicijos. Pabaigoje senjorams buvo įteiktos dovanos.

Dėkojame visiems savanoriams, kurie padėjo surengti šį šventinį vakarą.



Vakaronės metu



Prisiminimui

*Nadija Sereda,
Kauno evangelikų krikščionių baptistų bažnyčia*

Kalėdinė vaikų šventė

Gruodžio 19 dieną Kauno evangelikų krikščionių baptistų bažnyčioje vaikams buvo surengtas gražus Kalėdinis renginys. Susirinkę vaikai visi kartu linksmai giedojo kalėdines giesmes, o žiūrėdami lėlių teatro vaidinimą išgirdo istoriją apie Jėzaus Kristaus gimimą. Tokiu būdu jie daugiau sužinojo apie Dievo meilę, kuri pasireiškė Jėzaus Kristaus atėjimu į Žemę. Kaip įprasta per Kalėdas, renginio pabaigoje vaikus pradžiugino lauktos dovanos, kurias jiems iš anksto su meile paruošė ir atsiuntė vaikai iš kitų šalių. Džiaugiamės galėdami suruošti tokį renginį mažiesiems ir juos pralinksinti.



Džiaugiamės

Tomas Maskvytis

Mūsų ilgamečiai ambasadoriai Vokietijoje

Helmutas Freimanas pirmą kartą atvyko į Klaipėdą 1992 metais. Su juo susipažinome, kai iš savo verslo kolegų sužinojęs adresą jis apsilankė baptistų bažnyčioje. Tada dar nežinojau, kad tas neilgas pokalbis taps gera pradžia nuoširdžios draugystės ir bendradarbiavimo, kuris tęsiasi jau tris dešimtmečius. O juk daug kitų užsimezgusių draugysčių tęsiasi neilgai...

Kitais metais Helmutas atvyko su savo bendražyge ir žmona Dagmara. Kiek vėliau, verslui išibėgėjus, Freimanai išsinuomojo nedidelį butą Gargžduose, ir tada susitikdavome gana dažnai. Jie abu nuoširdžiai domėjosi ne tik Klaipėdos, bet ir kitomis Lietuvos baptistų bendruomenėmis, aiškinosi, kokios yra reikmės ir kaip jie galėtų padėti. Darbai ir veiksmai vėliau parodė, kad jie mokėjo ne tik kalbėti. Galima sakyti, abu turėjo iš Dievo pagalbos teikimo dovaną (1 Kor 12,28), kuri įgalino juos nuoširdžiai ir pasiaukojamai padėti Klaipėdos, Visagino, Kauno ir Vilniaus Naujojo Testamento bendruomenėms. Gerokai vėliau į jų akiratį pateko Mažeikių ir Ylakių



Helmutas ir Dagmara Freimanai

bažnyčios. Visagino ir Vilniaus NT bendruomenės per Freimanus gavo svarią finansinę pagalbą, padėjusią įsigyti nuosavus maldos namus. Freimanams dėkinga ir Kauno (Šančių) bažnyčia už stiprią paramą „kovojančią“ su druskos sugadintomis pastato sienomis ir kitomis bėdomis.

Reikėtų paminėti, kad Freimanai įsigijo daug draugų ir pažįstamų taip pat ir pasaulietinėje visuomenėje. Ne kartą materialinės pagalbos sulaukdavo ligoninės, senelių ir vaikų globos namai, specializuotas vaikų darželis Klaipėdoje, reabilitacijos centras „Samarija“ Klaipėdoje, „dugno žmonėms“ tarnaujanti Išganymo armija Lietuvoje, krikščioniškos mokyklos „Vaivorykštės takas“ Klaipėdoje ir Vilniuje. Didžiąją pagalbos dalį sudarė materialinės vertybės: statybinės medžiagos, įvairi įranga, baldai, drabužiai ir avalynė, medikamentai ir kt.

Taip pat finansiškai buvo remiami kai kurie bendruomenių veiklos projektai. Savo pažinčių dėka Helmutas su Dagmara organizuodavo

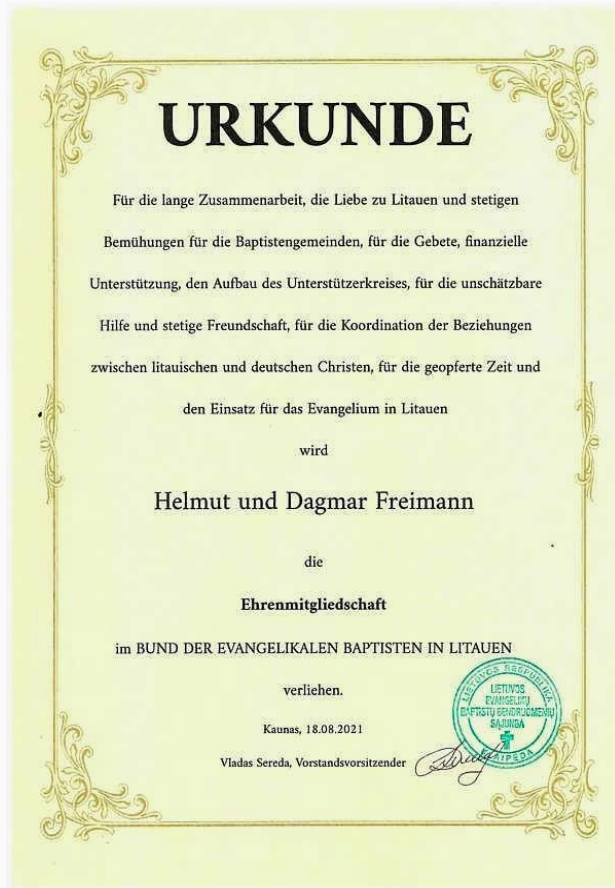
Vokietijoje finansinę paramą stokojantiems mūsų bendruomenėse ir visuomenėje. Tokiu pat būdu jie mielai surinkdavo finansinę pagalbą bendruomenių ar sąjungos rengiamoms jaunimo ir vaikų vasaros stovykloms, bet aukotojai pageidavo, kad tarnystė būtų tęstinė, t. y. kad darbas su vaikais ir jaunimu tęstųsi per visus metus. Labai vertingi būdavo taip pat ir pokalbiai su Freimanais, Helmuto ilgametė patirtis Weltersbacho bendruomenės pirmininko pareigose, jo patarimai dvasinių tarnysčių klausimais.

Daugelis mūsų esame asmeniškai patyrę mielų Freimanų globą ir vaišingumą svečiuodamiesi Vokietijoje. Tai buvo ne vien privačios kelionės, bet ir organizuoti bendruomenių atstovų apsilankymai, kurių metu galėjome susipažinti su unikalia Weltersbacho bendruomene.

Niekada nepamiršime jų ištikimybės meldžiantis už mūsų bendruomenes ar per sunkumų slėnius keliaujančius tikinčiuosius Lietuvoje. Todėl jie visada laukdavo (ir tebelaukia!) mūsų laiškų, kad žinotų, už ką melstis ir už ką dėkoti Dievui. Deja, būdavo taip, kad sulaukę paramos ar kitokios pagalbos mes čia, Lietuvoje, pamiršdavome net padėkoti jiems...

Gaila, kad šiame straipsnelyje neįmanoma išvardyti visų gerų darbų, kurių liudininkai esame. Stebina dar vienas dalykas: prasidėjus permainingoms daugelį į Lietuvą iš Vakarų atvedė nostalgija, prisiminimai ar savo šaknų paieškos. Tačiau nei Helmutas, nei Dagmara mūsų krašte neturi jokių šaknų! Nepaisant to, jau 30 metų mūsų vardai, mūsų gyvenimas ir tarnystės yra jų širdyse. Dėkokime Dievui už juos ir dažniau prisiminkime juos maldose!

Lietuvos ev. baptistų bendruomenių sąjungos taryba, įvertindama Freimanų šeimos ilgametę nenuilstamą pagalbą mūsų bendruomenėms, kaip padėkos ženklą suteikė jiems ypatingą statusą. Jie paskelbti mūsų bendruomenių sąjungos garbės nariais!



LIETUVOS EVANGELIKŲ BAPTISTŲ BENDRUOMENIŲ SAJUNGOS TARYBOS SPRENDIMAS

DĖL LIETUVOS EVANGELIKŲ BAPTISTŲ BENDRUOMENIŲ SAJUNGOS GARBĖS NARIŲ STATUSO SUTEIKIMO

2021 m. rugsėjo 18 d. Nr. 01

Už ilgalaikį bendradarbiavimą, meilę Lietuvai ir nuolatinį rūpinimąsi baptistų bendruomenių gyvenimu, už maldas, finansinę paramą, finansų paieškas, už neįkainojamą pagalbą ir ilgametę draugystę, už ryšių tarp Lietuvos ir Vokietijos tikinčiųjų koordinavimą, už paaukotą laiką bei pastangas Evangelijos labui Lietuvoje, Taryba nusprendė:

1. **Suteikti** Helmutui Freimann ir Dagmar Freimann Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių Sąjungos **garbės narių statusą**.

Tarybos pirmininkas: Vladas Sereda.

Albertas ir Nijolė Latužiai

Malda už persekiojamus krikščionis

Prašoma melstis už Suomijoje teisiamus evangelikų liuteronų vyskupą Juhaną Pohjolą ir Päivi Räsänen, Suomijos parlamento narę, buvusią Suomijos vidaus reikalų ministrę. Pirmasis teismo posėdis vyks Helsinkyje sausio 24 d.

Päivi Räsänen įtariama „kurstymu prieš grupę“ dėl išsakytų minčių buklete „Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos: homoseksualių santykių iššūkis krikščioniškajai žmogiškumo sampratai“. Šį bukletą išleido Juhana Pohjola.

Prokuratūra pradėjo tyrimą po to, kai 2019 m. Päivi Räsänen, kritikuodama Suomijos liuteronų bažnyčios palaikymą „Pride“ eitynėms, Twitter paskyroje paskelbė nuotrauką su Šventojo Rašto ištrauka iš Laiško romiečiams (Rom 1,24-27).

Įtariamiesiems gresia piniginė bauda arba laisvės atėmimas iki 2 metų.

Pagal Lietuvos ev. liuteronų internetinio puslapio medžiagą paruošė AL

Viltis neramiam pasauliui

Ar buvo kada nors tavo gyvenime momentas, kai savęs paklausei: „Kodėl pasaulyje taip daug bėdų ir neramumų? Kur viso to priežastis? Ar yra vaistas nuo viso to?“

Mes galime nenorėti pripažinti, bet problemų mūsų pasaulyje tikrai yra. Kaip atskiri individai, mes esame vieniši ir ilgimės meilės. Mes jaučiame savyje gilią tuštumą, kuri turi būti kažkuo užpildyta. Daugelis ieškome gyvenimo prasmės ir tikslo klausdami: „Iš kur aš ateinu? Kur einu? Kaip man sužinoti, kas turi vertę? Kaip iš viso galėčiau nustatyti, ko turėčiau kaip tik dabar siekti? Kaip padaryti gyvenimą reikšmingą? Ar jis yra dalis ko nors didesnio negu aš pats, o gal esu lyg plūdė vandenyno paviršiuje, visiškai priklausoma nuo srovių, bangų ir vėjų, – jėgų, kurios man nepavaldžios?“

Kai kurie iš mūsų negali atsikratyti kaltės jausmo. Yra ir tokių, kurie tik juokiasi iš kaltės sąvokos, bet tiems, kuriuos ji vargina, kaltė yra realybė – tikras simptomas problemos, apie kurią čia kalbame.

Kažkas ne taip yra ir visuomenėje. Paskalos, neapykanta, apgaulė, žmogžudystės, vagystės, lindynės, vandalizmas, smurtas, karai, išprievartavimai, nešvankybės ir daugybė kitų dalykų užteršia mūsų visuomeninės santvarkos charakteristiką. Mes žinome, kad šie dalykai blogi, bet atrodo, kad išsivaduoti iš jų negalime. Nes dauguma šių dalykų turi giluminę priežastį – kiekviename iš mūsų slypintį paties pamato defektą.

Tvirta siena negali būti sumūryta iš blogų plytų. Geras simfoninis orkestras negali būti surinktas iš silpnų muzikantų. Stipri futbolo komanda negali būti sudaryta iš luošų žaidėjų. Negali būti sveikos visuomenės, jeigu mes, pavieniai individai, sergame. Kokia gi liga serga žmonės? Ar yra vaistai nuo jos? Atsakymas susideda iš šešių pagrindinių teiginių.

I. DIEVAS

Pradedame Dievu, Tuo, per kurį mūsų gyvenimas prasidėjo, Tuo, pas kurį sugrįšime, Tuo svarbiausiuoju, su kuriuo turime skaitytis. Jokia žmogiška išmintis negali aprėpti Jo prigimties ir darbų, nes tai didi paslaptis. Tačiau Dievas pakankamai apreiškė save Biblijoje. Taigi mes turime patikimą informaciją, kad galėtume apie Jį spręsti.

Dievas yra nematoma asmenybė (Jn 4,24). Jis viską sukūrė (Apd 17,24). Jis yra amžinas (Hbr 1,10-12). Jis yra visur (Ps 139,1-12). Jo galia neribota (Mk 10,27). Jo moralinė reputacija be dėmės – Jis yra šventas (1 Pt 1,16). Jis yra meilė (1 Jn 4,16). Jis nori, kad mums gyvenime sektųsi kuo geriausiai (Jn 10,10).

Bet Dievas nekenčia nuodėmės, nes Jis yra šventas ir teisingas. „Dievo rūstybė apsireiškia iš dangaus už visokią žmonių bedievystę ir neteisybę, kai teisybę jie užgniaužia neteisingumu.“ (Rom 1,18) Dievas nustatė kai kurias taisykles mūsų pačių labui. Kai jas peržengiame, gauname tai, ko nusipelnėme (Gal 6,7.8). Taigi aišku, kad mes nerasime tinkamų atsakymų į gyvenimo problemas, jeigu nepaisysime Dievo.



II. ŽMOGUS

Dievas sutvėrė žmogų, vyrą ir moterį, kad galėtų draugauti su juo. Jis nepadarė mūsų robotais. Jis norėjo, kad mes priimtume Jo meilę ir atsiliepdami į ją pažintume (o ne tik žinotume apie Jį) ir mylėtume Jį.

Trys palyginimai vaizduoja idealius santykius tarp Dievo ir žmogaus: piemuo ir jo avys (Ps 23), tėvas ir vaikas (Mt 5,45) ir vyras bei žmona (Iz 54,5). „Tu esi mano; Tu man brangus, vertingas ir mylimas.“ (Iz 43,1.4) Tad mūsų pirmoji pareiga yra mylėti Dievą visa savo esybe. Biblija griežtai pareiškia, kad turime mylėti Dievą visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis (Mk 12,30).

Dievas sukūrė mus ir tam, kad turėtume draugystę vienas su kitu, todėl mūsų antroji pareiga yra mylėti kitus žmones. Jėzus sakė: „Mylėk savo artimą kaip save patį.“ (Mk 12,31) Tai sveikos visuomenės paslaptis – žmonės, mylintys vienas kitą. Bet žmonės vienas kitą myli tik tada, kai turi teisingus santykius su Dievu. Mūsų gebėjimas mylėti ateina iš Jo. „Mes mylime, nes Dievas mus pirmas pamilo.“ (1 Jn 4,19)

Tačiau pačioje žmonijos istorijos pradžioje atsitiko kažkas, kas giliai paveikė visas kartas. Biblija pasakoja, kad pirmiesiems žmonėms šioje žemėje buvo duota pasirinkimo teisė: ar gyventi pagal Dievo valią, ar eiti savo keliais. Adomas ir Ieva pasirinko nepaisyti savo Kūrėjo žodžių. Jų nepaklusnumas užtraukė jiems patiems ir po jų visai žmonių giminei baisias pasekmes – ir dvasinę, ir fizinę mirtį (Pr 2,17). „Kaip per vieną žmogų nuodėmė įėjo į pasaulį, o per nuodėmę mirtis, taip ir mirtis prasiskverbė į visus žmones, nes visi nusidėjo.“ (Rom 5,12)

Nuo anos dienos iki dabar visi žmonės ateina į pasaulį vienodai – fiziškai gyvi, bet dvasiškai mirę (Ef 2,1-3), be ryšio su savo Kūrėju, negalintys girdėti (Jn 8,42-47), suprasti (1 Kor 2,14), tikėti (Jn 12,37-40), matyti (Jn 3,3), patikti Dievui (Rom 8,6-8), patenkinti Dievo (Jn 12,37-40). Apibendrinant: „Nėra teisingas, nėra nė vieno. Nėra išmanančio, nėra kas Dievo ieškotų. Visi pasiklydo, visi nuėjo vėjais; nėra kas darytų gera, nėra nė vieno!“ (Rom 3,10-12) Tai galbūt sunku priimti, bet tai tiesa, pasakyta paties Dievo.

Tai reiškia, kad aš esu sukilęs prieš Dievą. Taip pat ir tu. Yra trys svarbiausios šio mūsų maišto pasekmės.

Pirma, tai įžeidžia Dievą. Jis liūdi, kaip tėvas dėl sūnaus palaidūno, kaip vyras dėl neištikimos žmonos. Nors mes Dievui nebūtini, nes Jis yra tobulas, tačiau mes atimame Jam bendravimo su mumis vertę ir džiaugsmą, į kuriuos Jis turi teisę.

Antra, kenčia kiti žmonės. Maištaudamas prieš Dievą nesu geras kaimynas. Aš tikrai nesugebu mylėti savo artimo taip, kaip privalėčiau. Galiu priimu gerus nutarimus, bet nepajėgiu jų įvykdyti. Nors turiu ir gerų savybių, mano savimeilė anksčiau ar vėliau išplaukia į paviršių ir pagimdo nesutarimus su kitais žmonėmis. Yra tėvų ir vaikų, kurie iš tikrųjų nekenčia vieni kitų; yra vyrų ir žmonių, kurie niekina vienas kitą; daugybė kaimynų nesugyvena tarpusavyje.

Bet nesutarimai kyla ne tik tarp atskirų žmonių. Skirtingų rasių grupės būna aršiai priešiškos viena kitai, darbdaviai ir darbininkai nesutaria, tautos kariauja tarp savęs. Visų nusikaltimų ir socialinių neramumų šaknis yra žmonių širdies būklė. „Iš vidaus, iš žmonių širdies, išeina pikti sumanymai, ištvirtavimai, vagystės, žmogžudystės, svetimavimai, godumas, suktybės, klasta, begėdystės, pavydas, šmeižtai, puikybė, neišmanymas. Visos tos blogybės išeina iš vidaus ir suteršia žmogų.“ (Mk 7,21-23)

Trečia, kenčiu aš pats. Meilė, skirta Dievui ir kitiems žmonėms, bet sulaikyta manyje, graužia iš vidaus, darydama mane moraliai sergantį. Ar jaučiu savo kaltės simptomus, ar ne, bet ji yra. Nesantaika su Dievu susargdina mane. Maištas prieš Dievą pagimdo manyje tuštumą, kurią reikia užpildyti. Viskas, ką išgyvenu, nepatenkina manęs ir verčia vis iš naujo ieškoti pasitenkinimo ir

prasmės. Mano atsiskyrimas nuo Dievo yra lyg didžiulė siena, per stora, kad ją pramuščiau, per aukšta, kad ją perlipčiau. „Jūsų kaltės atskyrė jus nuo jūsų Dievo, jūsų nuodėmės uždengė Jo veidą.“ (Iz 59,2)

Be to, dar pasilieka bausmė ateityje. Dievo akyse aš esu labai rimtai nusikaltęs. Dievas yra visagalis ir tobulai geras. Tai reiškia, kad aš, nusikaltėlis, sulauksiu Jo teisingumo. Galbūt Jis leis man išvengti bausmės dabar – kančios dėl moralinio nuosmukio, beprasmybės ir atskyrimo. Bet niekaip negalima pabėgti nuo atpildo po mano fizinės mirties, nes „žmonėms skirta vieną kartą mirti ir stoti į teismą“ (Hbr 9,27). Bausmė bus amžinas atskyrimas nuo Dievo. Tai yra pragaras. Tai yra tikroji mirtis. „Atpildas už nuodėmę – mirtis.“ (Rom 6,23)

Ką kaltinti? Šiandien dėl visų bėdų pasaulyje mes linkę kaltinti kitus, vienus daugiau, kitus mažiau. Bet dalis kaltės tenka ir man. Tačiau rimčiausias dalykas yra tas, kad mes nesugebame rasti išeities, kaip atkurti teisingą padėtį. Aš sergu ir negaliu savęs pagydyti. Aš pats esu tuščias ir negaliu užpildyti tos tuštumos – vietos, kuri skirta Dievui. Esu atskirtas nuo Dievo ir negaliu sugrįžti pas Jį savo pastangomis. Aš matau mirties bausmę už savo nuodėmes ir negaliu jos išvengti.

III. JĖZUS KRISTUS

Dievas matė mus šioje sunkioje padėtyje. Jis mus mylėjo ir norėjo susigražinti pas save, todėl iš anksto paruošė problemos sprendimą. Nors mes atstūmėme Jį, Jis neatšaukė savo meilės. Biblinė Dievo meilės iliustracija – ganytojo, tėvo ir vyro, – staiga įgyja dar vieną išmatavimą. „Amžina meile aš pamilau tave, todėl nesiliauju tau reikštis ištikimąja meile.“ (Jer 31,3)

Dievas pats įžengė į žmonijos istoriją prieš du tūkstančius metų ir trisdešimt trejus metus unikaliai gyveno žmogaus kūne. Dievas-Žmogus buvo Jėzus Kristus. „Jis yra neregimojo Dievo atvaizdas.“ (Kol 1,15) Šio stulbinančio fakto neįmanoma iki galo suvokti. Bet mes galime iširti Jėzaus gyvenimą ir jame pamatyti, kaip Dievas išsprendžia mūsų problemą.

Jėzus gyveno tobulą gyvenimą. Vien Jo gyvenimo prakilnumas kelia susižavėjimą. Žmogus Jėzus niekada nemaištavo prieš Dievą. Jo pirmoji meilė niekada nesusvyravo. „Jis nepadarė nuodėmės.“ (1 Pt 2,22) Jis yra vienintelis visoje žmonių giminėje, iš tikrųjų patenkinęs Dievą. Todėl Jis iš tiesų mylėjo kitus žmones. Jis padėjo visiems žmonėms iš įvairių visuomenės sluoksnių. Jis nebuvo moraliai nesveikas ir neturėjo kentėti mirties bausmės už nuodėmes.

Bet Jėzus savanoriškai mirė! Čia paslaptis tampa dar gilesnė. Jis mirė kiekvieno mūsų vietoje, kentėdamas mirties bausmę už mūsų maištavimą, už mūsų nuodėmes: „Kristus vieną kartą numirė už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, kad mus nuvestų pas Dievą.“ (1 Pt 3,18) „Tą, kuris nepažino nuodėmės, Jis [Dievas] dėl mūsų pavertė nuodėme, kad mes Jame taptume Dievo teisumu.“ (2 Kor 5,21) Tai be galo gera žinia žmonėms, kurie jaučia, jog pasaulis šiandien nebeturi nei išeities, nei vilties.

Po to Jėzus prisikėlė iš mirusiųjų „trečiąją dieną, kaip skelbė Raštai“ (1 Kor 15,4), kaip Jis pats buvo sakęs (Lk 9,22), o po 40 dienų, daugeliui žmonių matant, Jis pakilo nuo žemės ir grįžo į dangų. Čia Dievo sprendimo paslaptis pasiekia kulminaciją. Bet mes tikrai žinome dvi priežastis, kodėl Dievas prikėlė Kristų iš mirusiųjų.

Pirma, kad įrodytų, jog Kristus pajėgė įveikti mirties galią ir todėl buvo tinkamas tapti mūsų Užvaduotoju ant kryžiaus, kurio mes nusipelnėme. Antra, kad pateiktų lemiamą įrodymą, jog taip mūsų svarbiausioji problema tikrai yra išspręsta.

Kodėl tai yra taip svarbu? Jėzus Kristus dabar yra gyvas, nors ir nematomas mūsų kūniškoms akims, ir Jis kreipiasi į tave.

(Jeigu tavo ankstesnės žinios apie Jėzų Kristų yra padrikos, šie aiškinimai gali būti nesuprantami. Tokiu atveju reikėtų perskaityti Naujojo Testamento knygas – Evangelijas pagal Matą, Morkų, Luką ir Joną. Perskaityk sau, ką jos sako apie Jėzų, ir pamėgink atsakyti į šiuos klausimus: kas buvo Jėzus? Ką Jis sakė? Kodėl? Ką Jis darė? Kodėl? Kuo Jis save laikė? Kaip tu aprašytum ir įvertintum Jį kaip asmenybę? Ką Jis žadėjo žmonėms? Ką Jis liepė jiems daryti? Kaip žmonės Jam į tai atsakė? Kaip tu būtum Jam atsakęs, jei būtum ten buvęs?)

Jėzus Kristus turi tau dovaną. Jis gali užpildyti tavo tuštumą. „Aš esu gyvybės duona! Kas ateina pas mane, niekuomet nebealks.“ (Jn 6,35) Jis gali pagydyti tave nuo tavo ligos. „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams! Aš atėjau ne teisiųjų šaukti, o nusidėjėlių.“ (Mk 2,17) Jis gali panaikinti atskyrimą ir sugrąžinti tave pas Dievą. „Dievas Kristuje sutaikė su savimi pasaulį.“ (2 Kor 5,19) Jis gali išgelbėti tave nuo mirties bausmės. „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.“ (Jn 3,16) Jis gali duoti tau naują prigimtį – „meilę, džiaugsmą, ramybę, kantrybę, malonumą, gerumą, ištikimybę, romumą, susivaldymą“ (Gal 5,22.23).

Jis yra vienintelis mūsų problemos sprendimas. „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas neateina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane.“ (Jn 14,6) Visos kitos religijos yra žmogaus pastangos prasiveržti pas Dievą. Be Kristaus jos to negali padaryti. Tiktai Jis yra kelias, kuriuo Dievas ateina pas mus. „Jeigu jūs netikėsite, kad Aš Esu, numirsite savo nuodėmėse.“ (Jn 8,24)

IV. MANO ATSAKYMAS

Dabar aš turiu pasirinkti: ar pasakyti Kristui „taip“ ir parodyti, jog noriu, kad Jis atkurtų mano santykius su Dievu, arba atsakyti Jam „ne“. Kad atsakyčiau teigiamai, turiu padaryti keturis žingsnius:

1) Turiu pripažinti, jog žmogaus problema yra ir mano problema; kad mano pastangos daryti gera, norint pelnyti Dievo palankumą, nieko neduoda; kad aš maištauju prieš Dievą;

2) Turiu atgailauti, prašyti Dievą man atleisti, turiu atsisakyti savo egocentrizmo. Turiu trokšti mylėti Dievą visa savo esybe – nesvarbu, kad ir koks geras aš pats sau atrodo. Nesvarbu, koks būtų mano religinis išsilavinimas, Dievas sako, jog aš turiu atsigręžti į Jį, idant mano nuodėmės būtų panaikintos (Apd 3,19).

3) Turiu atsigręžti į Jėzų Kristų suprasdamas, kad per Jį Dievas paruošė problemos sprendimą – vienintelį sprendimą. Turiu priimti Kristų prašydamas Jį ateiti į mano gyvenimą ir visiškai valdyti mano protą, jausmus ir valią. Priimti Kristų – vadinasi, tikėti Jį visa savo širdimi, visiškai pasitikėti Juo vienu. Jis nori ir gali padaryti tai, ką yra žadėjęs, nes „visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti Dievo vaikais“ (Jn 1,12).

4) Turiu sekti Jėzų Kristų ir klausyti Jo, kaip savo Viešpaties.

Yra trys priežastys, kodėl turėčiau priimčiau Jėzų. Pirma, Dievas bus patenkintas. Jis buvo įžeistas, o mano atgaila ir Jėzaus priėmimas suteiks Jam džiaugsmo ir pasitenkinimo.

Antra, kiti žmonės bus patenkinti. Aš tapsiu geresnis jiems, nes sugebėsiu mylėti juos taip, kaip privalau. Teisingi santykiai su Dievu sukurs manyje meilės kitiems šaltinį. Be Jo aš negaliu tikrai mylėti kitų žmonių. Tai yra esminis visų blogybių – nusikaltimų, priespaudos, nesantaikos, smurto, karų ir socialinių neramumų – sprendimas.

Ir trečia, aš pats būsiu patenkintas. Mano pagrindinė liga bus išgydyta. Mano vidinė tuštuma bus užpildyta. Mano atskyrimas nuo Dievo pasibaigs. Už mano mirties bausmę bus sumokėta. „Taigi dabar nebėra pasmerkimo tiems, kurie yra Kristuje Jėzuje.“ (Rom 8,1)

Maža to, dabar gyvensiu „taikoje su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų“ (Rom 5,1). Kaip Dievo vaikas aš galėsiu pasikliauti Jo vedimu savo gyvenime. „Mokysiu tave ir rodysiu tau kelią, kuriuo turi eiti; patarsiu tau, lydėdamas tave akimis.“ (Ps 32,8) Aš tapsiu amžinojo gyvenimo paveldėtoju, būsiu išvaduotas iš mirties baimės, o mano gyvenimas įgis visiškai naują tikslą.

V. KAINA

Reikėtų nepamiršti, kokia buvo mano išgydymo kaina. Dievui ji buvo milžiniška: ji kainavo Kristaus gyvybę. „Jūs esate atpirkti nuo niekingos iš protėvių paveldėtos elgsenos ne nykstančiais turtais, sidabru ar auksu, bet brangiuoju krauju Kristaus, to avinėlio be kliaudos ir dėmės.“ (1 Pt 1,18-19) Mums tai yra dovana. „Atpildas už nuodėmę – mirtis, o Dievo malonės dovana – amžinasis gyvenimas mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje.“ (Rom 6,23)

Tačiau tai vis dėlto kainuoja ir mums. Jėzus sakė: „Jeigu kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teneša savo kryžių ir teseka manimi. Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras, o kas pražudys dėl manęs savo gyvybę, tas ją išgelbės.“ (Lk 9,23-24) Tai reiškia ne mažiau, kaip visišką paklusnumą Jėzui Kristui kaip gyvenimo Viešpačiui.

Tau gali tekti pakeisti savo planus dėl profesijos ar vedybų. Tu gali būti išjuoktas, persekiojamas ar net nužudytas dėl Jo vardo. Visos tavo gyvenimo sritys turi būti atiduotos Kristaus valdžion.

VI. PASIRINKIMAS

Tai būtinas dalykas. Pasirinkimo išdavas – tai gyvybės ir mirties klausimas. Kiekvienas, kuris iki šios vietos viską suprato, turi reikalą su lemtinga informacija: tu nebegali ilgiau teisintis nežinojimu. Tu susiduri su pačiu svarbiausiu sprendimu gyvenime: ką tu darysi su Jėzumi Kristumi – priimsi Jį ar atstumsi?

Nėra vidurinio kelio, nėra trečio varianto. Kompromisas, kurio paprastai siekiama politikoje, čia neįmanomas, nes Jėzus sakė: „Kas ne su manim, tas prieš mane.“ (Lk 11,23) Neutralumas veda prie to paties rezultato, kaip ir atsisakymas. Dievas sako: „Padėjau prieš tave gyvenimą ir mirtį, palaiminimus ir prakeikimus. Rinkis gyvenimą, kad tu ir tavo palikuonys būtumėte gyvi.“ (Įst 30,19)

Kaip tik dabar Dievas tau asmeniškai sako: „Eikite šen, ir drauge pasvarstykime. Esate paraudę nuo nuodėmių, bet aš išbalinsiu jus kaip sniegą.“ (Iz 1,18) Tai nėra pakvietimas, kurį galima priimti arba atsisakyti. Iš tikrųjų, nepriėmus pakvietimo jokių rimtų pasekmių nebūna. Bet tai yra paliepiamas paklusti. Nepaklusnumas Dievo įsakymams visada atneša rimtas pasekmes, nors dauguma žmonių gali su tuo ir nesutikti. Nesiduok apkvailinamas kitų nuomonės. Kartą kiekvienas iš mūsų stovėsime Jėzaus akivaizdoje. Tai bus teismo diena.

Jeigu tu pripažinai savo reikmę, supratai, jog Kristus yra atsakymas į ją, trokšti atgailauti ir suvoki kainą, tai pasakyk Kristui, jog nori, kad Jis ateitų į tavo gyvenimą, ir tikėk, kad Jis ateis, nes „be tikėjimo neįmanoma patikti Dievui“ (Hbr 11,6).

Galbūt tai padaryti tau padės tokia malda:

„Dieve, prašau įtikinti mane Tavo tiesa. Aš prisipažįstu maištavęs prieš Tave ir atgailauju dėl savo nuodėmių. Aš mažčiau, kalbėjau ir dariau tokius dalykus, kurių neturėjau daryti. Ir negalvojau, nesakiau ir nedariau to, ką būčiau turėjęs daryti. Prašau atleisti man. Suprantu, kad tik Jėzus Kristus gali išspręsti mano problemas. Man reikia Jo mirties aukos, kaip tilto per prarają, kurią aš sukūriau tarp savęs ir Tavęs. Aš nebenoriu pats būti savo gyvenimo centre. Tikiu visa širdimi, jog Jėzus Kristus mirė ir prisikėlė, kad išgelbėtų mane iš dvasinės mirties, kad galėčiau gyventi ir džiaugtis Juo amžinai. Prašau Jam ateiti ir nuo šios akimirkos tapti mano esybės centru. Atleisk man nuodėmes. Padaryk mano sielą gyvą ir tyrą, duodamas man savo Dvasią, kaip naują prigimtį manyje. Dėkoju Tau.“

Niekas pats iš savęs neturi nei paskatinimo, nei sugebėjimo taip melstis. Ir troškimas, ir galėjimas kyla iš Dievo (Fil 2,13), kuris sukuria juos mumyse. Bet tai tik vienas pavyzdys, kaip žmogus gali atsakyti į Dievo veikimą jo gyvenime.

Ar dabar klausimas apie tavo likimą amžinybėje jau aiškus? Jeigu tu nuoširdžiai atgailauji ir tiki Kristų, Jo Dvasia užtikrins tave per Dievo Žodį, kad tu esi Jo, o tavo pasikeitęs gyvenimas per tikėjimą ir paklusnumą Dievui gilins tavo įsitikinimą, jog Dievas yra pradėjęs savo malonės darbą (tai, ko neužsitarnavai) tavo širdyje.

Kai Jėzus tampa tavo Viešpačiu, tavyje prasideda naujas gyvenimas. Pirmosios savaitės tau, kaip krikščioniui, gali būti tokios pakilios, jog tau gali pasirodyti, kad jokia depresija ar nusivylimas niekada tavęs nebeužklups, bet tai yra tik viena krikščioniško gyvenimo atkarpa. Naujai gimęs Dievo vaikas dar patirs susidūrimų tarp savo senosios prigimties ir naujosios, kurią gavo per Kristaus Dvasią ir kurios centras yra Dievas. Tačiau Viešpats duos tau pergalę kovose (Rom 7,18-25).

Kaip naujagimis, taip ir naujoji gyvybė mumyse turi būti prižiūrima ir skatinama augti. Štai keli žingsniai šio augimo linkme.

1. Rask laiko kiekvieną dieną asmeniškai pabūti su Dievu. Čia svarbūs keletas dalykų:

a) Kasdien skaityk Bibliją. Užsirašyk svarbiausias mintis, kurias supratai, ir klausimus, kurie iškyla. „Lyg naujagimiai troškite dvasinio neatmiešto pieno, kad nuo jo augtumėte išganymui.“ (1 Pt 2,2)

b) Melskis. Kalbėkis su Viešpačiu. Kiekvieną dieną, bet kurioje vietoje ir bet kuriuo metu dalinkis su Dievu tuo, ką turi širdyje (Fil 4,6-7).

c) Apmąstyk tai, ką išmokai iš Biblijos (Ps 1,2).

d) Mokykis Šv. Rašto eilutes atmintinai. „Branginu širdyje Tavo žodį, kad Tau nenusidėčiau.“ (Ps 119,11)

2. Rask laiko pabūti su tokiais žmonėmis, kurie yra priėmę Jėzų Kristų. Pasakyk nors vienam tokiam žmogui, kad esi priėmęs Kristų. Kartu su jais studijuok Bibliją, melskis, dalinkis savo išgyvenimais ir klausimais (Kol 3,12-16).

3. Surask bažnyčią, kur Jėzus Kristus yra garbinamas kaip Išganytojas ir Viešpats, kur Bibliją yra mokymo ir skelbimo pagrindas (Hbr 10,25).

4. Ugdyk save visapusiškai, kad būtum geras Kristaus sekėjas: lavindamas protą, jausmus, draugingumą (bendravimą), fizinius gebėjimus, elgesį ir profesinius įgūdžius (1 Kor 13,10).

5. Pradėk melstis nors už vieną nekrikščionį. Susidraugauk su juo ir išnaudok progas supažindinti jį su savo Išganytoju (Mt 10,32).

6. Stenkis, kad visuomenėje atsirastų pokyčių į gerąją pusę. Dabar tai tavo pareiga (Mt 5,13-16). Pasistenk padėti nors vienam žmogui, kuriam reikalinga pagalba (Lk 10,37).

Taip darydamas tu vykdysi dalį Dievo plano, nešančio viltį šiam neramiam pasauliui.

*Džonas Aleksanderis (John W. Alexander)
Iš anglų kalbos išvertė Rūta Inkenaitė*

Rasokit, dangūs!

Rasokit, dangūs, ir išlykit Atpirkėją,
Raudoki, žeme, sielvarto rauda...
Šaukei Jį lūpom pranašų – ir neatėjo,
Šaukei burnojimais ir skundais, ir malda...
Rasokit, dangūs – puolam, trokštam, mirštam,
Sukepo mūsų širdys, kaip sausa žolė,
Tik Tu per potvynius gali išvest mus, Kristau,
Tik Tu sausroj pagirdyt mus gali.
Tik Tu į žemės klaikią naktį žengęs,
Išvesi mus iš ūkanų, karų,
Pakelsi skliautą mirštančios padangės,
Žvaigždes nauju papuoši sidabru...
Rasokit, dangūs, nuodėmę nuplaukit,
Rasokit, dangūs, teatgis širdis,
Te amžių upės pasikėlęs sriautas
Mus neš Tavan krantan, kaip Nemunas žydįs.

Bernardas Brazdžionis
1942 XII 14

Sentencijos

"Man liūdna..., kad šiandien krikščionys Europoje dažnai nedrįsta gyventi krikščioniškai ir išduoda Kristų savo vartotojišku gyvenimu."

Jonas Varkala, buvęs LR Seimo narys

"Kristus, iš prigimties būdamas Dievo Sūnus, tapo Žmogaus sūnumi, kad mes, iš prigimties būdami žmogaus vaikai, galėtume tapti Dievo vaikais."

Pagal Jn 1,12 nežinomas autorius

"Būti laisvam viduje reiškia neleisti, kad mus valdytų daiktai arba kiti žmonės."

Abraham Heschel

"Krikščionybė nėra mokslas, bet gyvenimas. Ir didelis nenormalumas, kai ją ima skelbti tokie, kurie ja negyvena."

Povilas Jakas

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

tde(at)baptist.lt
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925